



TÜRÜK

Uluslararası Dil, Edebiyat

ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi

2018, Yıl:6, Sayı:13

Geliş Tarihi: 16.05.2018

Kabul Tarihi: 04.06.2018

Sayfa:81-98

ISSN: 2147-8872

TÜRKİYE TÜRKÇESİNDE KİŞİ ADI OLARAK "GÜL" ve BİRLEŞENLERİ

Yeter Torun Öğretmen*

ÖZET

Kişi adları, adbiliminin inceleme alanlarından birini oluşturmaktadır. Türkçede kişi adlarıyla ilgili birçok çalışma yapılmıştır. Türkçedeki kişi adları farklı açılardan ele alınmıştır. Türkiye Türkçesinde Türkçe kökenli veya Türkçenin etkileşim içinde olduğu doğu ve batı dillerinden geçen sözcükler kişi adı olarak da kullanılmıştır. Türkçeye Farsçadan geçen *gül* sözcüğü de Türkçede kişi adı olarak kullanılan sözcüklerdendir. Bu çalışmanın konusu, Türkçede kişi adı olarak kullanılan *gül* ve *gül* ile oluşturulan kişi adlarıdır. Çalışmada *gül* ve *gül* ile ilgili kişi adları ilk olarak yapısal olarak ele alınmıştır. Çalışmanın örneklemini oluşturan 305 addan, 296'sı birleşik addan oluşmuştur. *Gül* ile ilgili birleşik adların Farsça ve Türkçe söz dizimsel yapılardan oluşabildiği görülmüştür. İkinci olarak *gül* ile ilgili birleşik yapıdaki kişi adları eşdizimlilik özelliklerine göre değerlendirilmiştir. Eşdizimlilik bakımından *gül* sözcüğünün farklı kavram alanlarına yönelik sözcüklerle birleşik adlar oluşturduğu tespit edilmiştir. Üçüncü olarak *gül* ile ilgili kişi adları cinsiyet açısından değerlendirilmiştir. Cinsiyet bakımından ad verme geleneği bağlamında *gül* ile ilgili kişi adlarının daha çok kadın adı olarak kullanıldığı saptanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Kişi ad bilimi, gül, birleşik ad, eşdizimlilik, cinsiyet.

"GÜL" AND HER COMBINATIONS AS PERSONAL NAME IN NEW TURKISH

ABSTRACT

Personal names is a separate area in the onomastics studies. Different angle of personal names have been examined in Turkish. Words, which are Turkish or are received from west and east languages, which are interacted with Turkish, have been used as personal names. One of those

* Doç. Dr., Çukurova Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi, orcid.org/0000-0003-3665-2775, yturun@cu.edu.tr

words is "gül", which has been received from Persian. The issue of this study is "gül", which is used as a personal name and personal names, which are formed from the word "gül". Firstly the structural characteristics of those names were examined in this study. 296 of 305 names, which are materials of this study, are compound nouns. It has been found that compound nouns related to "gül" are composed from Turkish and Persian syntactic structurals. Secondly, these compound nouns were evaluated, basing on their co-occurrence characteristics. In terms of co-occurrence, it has been found that "gül" forms compound nouns with words from different conceptual fields. Thirdly, names related to "gül" given to people were interpreted by their gender. It has been identified, that in the context of in Turkish naming tradition personal names related to "gül" are given at most to women.

Key Words: anthroponym, gül, compound noun, co-occurrence, gender.

1.Giriş

Kişi adları, dil çalışmalarında özel adları ele alan ad biliminin (onomastik) inceleme konularından birini oluşturmaktadır. Ad bilimi (Alm. Onomastik, Namenkunde; Fr. Onomastique; İng. onomastics) özel adlar üzerinde duran ve özel adları, köken bilgisi (etymologie), tarihi gelişme, dil ve kültür sorunları açısından inceleyen bilim dalı olarak tanımlanmaktadır (Korkmaz, 2003: 7). Ad biliminin inceleme konusuna göre kişi ad bilimi (antroponimi) dışında, bitki ad bilimi (fitonomi), yer ad bilimi (toponomi), hayvan ad bilimi (zoonomi) gibi birçok alt türünden de söz edilmektedir (Şahin, 2016: 29-89).

Tek bir kişiyi, belli bir varlığı gösteren adlar, özel ad olarak adlandırılırken (Korkmaz, 2003: 170); aynı türden olan varlıklara verilen adlar tür adı olarak adlandırılmaktadır (Korkmaz, 2003: 217). Bir tür adı zamanla özel ada; özel ad da zamanla tür adına dönüşebilmektedir. Tür adının özel ada dönüşmesi *özelleşme*; özel adın tür adına dönüşmesi ise *türleşme* olarak ifade edilmektedir (Şahin, 2016: 13, 14).

Ad biliminin kişi adlarını ele alan dalı *antroponimi* (kişi ad bilimi) olarak adlandırılmaktadır. Özel adın (onim) bir alt dalı olan *kişi ad bilimi* "Araştırma sahası olan kişi adlarının ortaya çıkışlarını, kuruluş kanunlarını, üstlendikleri görevleri ve dilbilgisel gelişimlerini araştıran adbilim alanı" olarak tanımlanmıştır (Şahin, 2016: 33). Kişi adları, dil-kültür ilişkisi bağlamında da değerlendirilmesi gereken konulardan biridir. Her toplumun kendi değer yargılarına ve inançlarına göre bir ad verme geleneği vardır. Türklerde ad verme geleneği çerçevesinde ana babanın isteğini, doğulan zamanı, kötülüklerden korunmayı ifade etme, son çocuk olma, ilk çocuk olma gibi farklı kültürel inanç ve eğilimlere göre kişi adlarının verilebildiği görülmektedir (Rasonyi, 1993: 22; Kibar, 2005: 21; Şahin, 2016: 36)

Ad bilimi çalışmalarında kişi adlarının cinsiyetçi bir yaklaşımla erkek adı, kadın adı başlıkları altında da incelendiği görülmektedir (Rasonyi, 1963; Kibar, 2005:32). Anlam açısından erkek adlarının bütün kültürlerde benzerlikler taşıdığı ifade edilmekte ve anlam yönünden "güç, yiğitlik, adanmışlık, üstünlük" bildiren sözcüklerin daha çok erkek adı olarak seçildiği ifade edilmektedir. Türkçedeki erkek adlarında "alp, ay, er, han" gibi sözcüklerle

birleşik adlar oluşturulabildiği; “sevgi, güzellik, çekicilik, yakınlık, yumuşaklık, olgunluk, iffet” bildiren sözlerin daha çok kadın adı olarak kullanıldığı; Türkçede “ay, öz, gül, nur ” ile kurulan birleşik adların daha çok kadın adı olduğu belirtilmektedir (Kibar, 2005: 32).

Türkçedeki kişi adlarına köken açısından bakıldığında Türkler, Türkçe adlar dışında, Eski Türkçeden itibaren Çince; Mani ve Budist geleneğin etkisinde kalarak Sanskrit, Hint, ayrıca Sogd dillerinden adlar almışlardır. İslamiyet ile birlikte Türkçede, Arapça kişi adları da kullanılmaya başlanmıştır (Kibar, 2005: 21).

Kültürel etkileşim bağlamında Farsça kökenli pek çok sözcük de kişi adı olarak Türkçede varlık göstermiş ve göstermektedir. Türkçede yaygın kullanılan Farsça kökenli kişi adlarından biri de *gül*'dür. Bu çalışmanın konusu Türkiye Türkçesinde *gül* ve *gül*'ün birleşenlerinden oluşan kişi adlarıdır. Çalışmada Türkiye Türkçesinde *gül* ve *gül* adının birleşenlerinden oluşan kişi adları, ilk olarak yapı ve söz dizimi açısından sınıflandırıldı; ikinci olarak *gül* ile oluşturulan birleşik adlar, birlikte kullanıldığı sözcüğün kavram alanına göre eşdizimlilik açısından ele alındı ve son olarak *gül* ve birleşiklerinden oluşan kişi adları cinsiyet açısından değerlendirildi. İncelemenin örnekleme için TDK'nın internet ortamındaki Kişi Adları Sözlüğü'nde yer alan *gül* ve *gül*'ün birleşenlerinden oluşan kişi adları esas alındı.

2. Yapı Özellikleri Bakımından “Gül” ve Birleşenleri

Yapı özellikleri bakımından *gül* ve *gül* ile oluşturulan kişi adları basit, türemiş ve birleşik sözcük yapısından oluşabilmektedir. İncelememize konu olan 305 kişi adından büyük çoğunluğu birleşik ad yapısından oluşmaktadır.

2.1. Basit yapıdan oluşanlar

İncelemeye konu olan *gül* sözcüğü yalın olarak ya da üzerine iyelik birinci teklik kişi ekini almış şekli *Gülüm* biçimiyle de kişi adı olabilmektedir: *Gül*, *Gülüm*.

2.2. Türemiş sözcükten oluşanlar

Farsça kökenli bir sözcük olan *gül* sözcüğüne Farsça veya Türkçe kimi eklerin getirilmesiyle oluşan türemiş yapıdaki adlarla karşılaşılmaktadır:

Farsça ek ile türetilen adlar: *Gülân*, *Gülçe*, *Güldan*, *Gülistan*.

Türkçe ek ile türetilen adlar: *Gülden*, *Gülce*, *Güllü*.

2.3. Birleşik Sözcükten Oluşanlar

Gül sözcüğünün, köken itibarıyla Farsça, Türkçe, Arapça ve farklı dillerden kimi sözcüklerle farklı söz dizimsel ilişkiler bağlamında birleşik ad yapısında kişi adları oluşturduğu görülmektedir. *Gül* adının dizimsel olarak *Farsça + Farsça*, *Farsça + Türkçe*, *Türkçe + Farsça*, *Farsça + Arapça*, *Arapça + Farsça* ve az sayıda *Rumca + Farsça*, *Farsça + Rumca*, *Farsça + Yunanca* dizimlerinden oluşan birleşik adlar oluşturduğu görülmektedir. Bu birleşik adların kimi Farsça birleşik sözcük yapısına, kimi Farsça ad ve sıfat tamlaması yapısına, kimi birleşik adlar ise Türkçe ad ve sıfat tamlaması yapısına göre şekillenmiştir. Köken olarak Farsça bir sözcük olan *gül*'ün birleşenleri buna göre altı başlık altında toplanarak, her bir diziliş kendi içinde gösterdiği söz dizimsel özelliklere göre değerlendirildi.

2.3.1. Farsça + Farsça

Gül sözcüğünün başka bir Farsça sözcükle veya Türkçe bir ekle oluşturduğu birleşik adlar, Farsçanın söz dizimsel yapılarına ya da Türkçe söz dizimsel yapılara göre birleşik adlar oluşturmuştur. Buna göre iki Farsça sözcüğün oluşturduğu söz dizimsel yapılar şu şekilde sınıflandırılmıştır:

Farsça birleşik ad yapısından oluşanlar: *Gülbağ, Gülbahar, Gülberk, Gülbeşeker, Gülbün / Gülbün, Güldane, Güldeste, Gülengübin, Gülgüne, Gülnihal, Gülşeker, Gülşen, Gülzar, Gülzemin, Lalegül, Sergül, Arzugül.*

Farsça birleşik sıfat yapısından oluşanlar: *Gülara, Gülaver, Gülbiz / Gülbüz, Gülbu, Gülçehre, Gülçin / Gülçün, Güldehan / Güldehen, Güleşan, Gülendani, Gülfam, Gülfem, Güleşan, Gülgün / Gülgün, Gülhiz, Gülnuş, Gülnenk, Gülriz, Gülrü, Gülrüh, Gültab, Gülden, Gülfaza.*

Farsça ad tamlaması yapısından oluşanlar: *Abgül, Badegül, Bestegül, Cangül, Cihangül, Destegül, Goncagül / Koncagül, Gülcihan, Gülçimen, Şahıgül, Tanegül, Gülgonca.*

Farsça sıfat tamlaması yapısından oluşanlar: *Gülinaz, Gülnazik, Gültaze, Gülder, Gülziba, Gülbadem, Gülfer, Gülpembe, Ruhugül, Gülşahin, Gülşad, Gülsim, Gülsimin, Gülperi, Gülserim.*

Türkçe sıfat tamlaması yapısından oluşanlar: *Güzüngül, Hepgül, Nevgül, Pembegül, Sadegül, Şengül, Şeydagül, Tazegül, Tezgül, Gülcan, Gülcanan, Gülsima, Güllüşah, Gülsinem, Nazlıgül, Bağdagül.*

Türkçe ad tamlaması yapısından oluşanlar: *Güldem, Gülşehri, Gültane, Gülşah.*

Cümleden oluşanlar: *Gülümşen.*

2.3.2. Farsça + Türkçe

Farsça + Türkçe diziliminden oluşan birleşik adların Türkçe ad tamlaması, sıfat tamlaması, sıfat-fiil grubu, unvan grubundan oluştuğu görülmektedir. Bu öbek yapılar dışında yargıdan oluşan birleşik adlarla da karşılaşmaktadır.

Ad tamlaması yapısından oluşanlar: *Gülay, Gülayım, Gülbeyi, Güldal / Güldalı, Gülüstü, Gülçiçek, Güldeniz, Gültop, Güldilek.*

Sıfat tamlaması yapısından oluşanlar: *Gülbeniz, Gülboy, Gülsan, Gülsoy, Gülyüz.*

Sıfat-fiil grubundan oluşanlar: *Güldeğer, Gülderen, Güldermiş, Güldoğan, Güleren, Gülören, Gülözer, Gülseren, Gülsezer, Gülseven, Gülsever, Gülsunar, Gülveren.*

Unvan grubundan oluşanlar: *Gülbanu, Gülbay, Gülbek / Gülbey, Gülbike / Gülbikem, Gülece, Gülhan, Gülhanım, Gülhatun, Gülkadın, Gülkan, Gülkız, Güllühan.*

Diğer söz öbeklerinden oluşanlar: Aşağıdaki kullanımlar ise göreceli olarak Farsça tamlama yapılarını çağrıştıran veya Türkçe sıfat ya da ad tamlamasının devrik kullanımı

olarak değerlendirilebilecek birleşik adlardır: *Gülgerin, Gülel, Gülgönül, Gülgüney, Gülgüzel, Gülinci, Gülipek, Gülöz, Gülsevi, Gülsu, Gülsuna / Gülsunam, Gültan.*

Cümleden oluşanlar: *Gülaç, Gülaçtı, Gülal, Gülaydın, Gülben, Gülbende, Gülbil, Gülbitti, Gülder, Güldöne, Gülsalın, Gülsay, Gülsen, Gülser, Gülsev, Gülsevil, Gülsevin, Gülsezin, Gülver, Gülümay.*

2.3.3. Türkçe + Farsça

Türkçe + Farsça diziliminden oluşan birleşik adlarda Türkçe sözcük çoğunlukla sıfat işlevinde kullanılmıştır. Bu yapıdaki birleşik adlar daha çok Türkçe söz dizimsel yapılardan oluşan söz öbekleridir. Bu dizilişteki birleşik adlar büyük oranda sıfat tamlaması yapısından oluşmaktadır. Sıfat tamlaması dışında daha az sayıda ad tamlaması, unvan grubu ve isnat grubundan oluşan birleşik adlarla karşılaşmıştır. Yine bu dizilişte cümle formundan oluşan birleşik adların olduğu da görülmektedir:

Sıfat tamlaması yapısından oluşanlar: *Açangül, Açkingül, Ağgöl, Akçagül, Akgül, Almagül, Altıngül, Anargül, Ayçagül, Aygül, Bengigül, Benligül, Beşgül, Bingül, Birgül, Bitengül, , Durugül, Erengül, Ergül, Esengül, Esergül, Gelengül, Gülengül, İlkül, Morgül, Orgül, Öngül, Örengül, Özengül, Özgül, Sarıgül, Satıgül, Serengül, Seringül, Sevengül, Songül, Tagangül, Tekgül, Üçgül, Ürmegül, Yenigül.*

Ad tamlaması yapısından oluşanlar: *Güngül, Irisgül, İlgül, Tangül / Tangülü, Yaylagül, Yazgül / Yazgülü, Yılgül.*

Unvan grubundan oluşanlar: *Aygülhan, Ecegül.*

İsnat grubundan oluşanlar: *Betigül, Tenigül.*

Diğer söz öbeklerinden oluşanlar: Farklı sözcük öbeklerine yönelik çağrışımları olan *Atagül, İncigül, İzgül, Özgülay, Özgülüm, Sevimgül, Aydagül, Evdegül, Yurdagül* birleşik adları ise söz dizimsel olarak sıfat tamlamasına yakın bir görünüm sergilemektedir.

Cümleden oluşanlar: *Bengül, Övgül, Saygül, Seçgül, Sengül, Sevgül, Bugül, Ogül.*

2.3.4. Farsça + Arapça

Farsça + Arapça diziliminden oluşan birleşik adların daha çok Farsça birleşik ad yapısından ve Farsça birleşik sıfattan oluştuğu görülmektedir:

Farsça birleşik ad yapısından oluşanlar: *Gülafet, Gülasya, Gülbeyaz, Güldünya, Gülender, Güleser, Gülfeda, Gülferah, Gülhayat, Gülhuri, Gülneşe, Gülsanem, Gülsefa, Gülsema, Gülsemin, Gülşadiye, Güлтаç.*

Farsça birleşik sıfat yapısından oluşanlar: *Gülbeden, Gülcemal, Güleda, Gülhatır, Gülizar, Gülmisal, Gülnur, Gülşan, Gülşeref, Gülşerif.*

Diğer söz öbeklerinden oluşanlar: Farsça, Arapça ve Türkçe biçimbirimlerin birlikteliğinden oluşan *Gülaşlı, Gülayşe, Güldenur, Güliz, Güllüşan, Güseli, Güselin* birleşik adlarının daha çok Türkçe söz dizimsel yapılara yakın bir görünüm sergilediği görülmektedir:

2.3.5. Arapça + Farsça

Arapça + Farsça diziliminden oluşan birleşik adların Farsça ad tamlaması, Türkçe sıfat tamlaması, ad tamlaması ve isnat gruplarından oluştuğu görülmektedir:

Farsça ad tamlamasından oluşanlar: *Hüsnügül, Safıgül, Tıflıgül*.

Türkçe sıfat tamlaması yapısından oluşanlar: *Asılgül, Asimegül, Aynagül, Hacıgül, Hasgül, Hayırgül, Hürgül, Tamgül, Nurgül, Nargül*.

İsnat grubundan oluşanlar: *Aslıgül, İsmigül, Nesligül, Resmigül*.

Türkçe ad tamlamasından oluşanlar: *Sehergül, Semagül*.

Diğer söz öbeklerinden oluşanlar: *Gül* sözcüğü tek başına kişi adı olarak da kullanılabilen *Ayşe, Eda, Hacer, Leyla, Neşe* adlarıyla birleşik ad oluşturabilmektedir. Bu kullanımları söz dizimsel olarak belli bir forma sokmak zor olmakla beraber, ilk ad sıfat işleviyle değerlendirilebilir: *Ayşegül, Edagül, Fatmagül, Hacergül, Leylagül, Neşegül*.

2.3.6. Rumca+ Farsça / Farsça + Rumca / Farsça + Yunanca

Fidan ve *fide* sözcüklerinin *gül* ismiyle eşdiziminden oluşan birleşik adlardan ilki Farsça ad tamlamasından, *Gülfidan* ve *Gülfide* ise Türkçe ad tamlaması yapısından oluşmuştur, Farsça tamlama yapısından oluşan *Fidangül* ise Farsça ad tamlaması yapısından oluşmuştur. Türkçe tamlama yapılarında iyelik eki düşürülmüştür: *Fidangül, Gülfidan, Gülfide*. Belirtisiz ad tamlaması yapısından oluşan *Güldemet* adında da iyelik eki eksiltiştir.

3. “Gül” İle Oluşturulan Birleşik Adların Kavram Alanına Göre Eşdizimliliği

3.1. İnsan bedeni ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Tek başına kadın adı olarak kullanılabilen *gül* sözcüğü, birleşik adlarda insan bedeniyle ilgili sözcüklerle eşdizimli olabilmektedir. Bu çerçevede *gül* sözcüğünün *beden, beniz, çehre, boy, yüz, sima* gibi sözcüklerle birlikte kullanıldığı görülmektedir. Bu kullanımlarda *gül* sözcüğü, aynı kavram alanına yönelik Farsça, Türkçe ve Arapça kökenli sözcüklerle birlikte kullanılmıştır. Bu bakımdan burada söz konusu olan adların bir kısmı eş veya yakın anlamlı birleşik adlardan oluşmaktadır: *Gülcemal / Gülçehre / Gülsima / Gülyüz; Gülboy / Gülendama; Güldehan / Güldehen / Gülfem* kullanımlarında olduğu gibi. Araştırma örnekleminde insan bedeniyle ilgili sözlerin kullanıldığı aşağıdaki adlar belirlenmiştir: *Benligül, Betigül, Gülbeden, Gülbeniz, Gülboy, Gülcemal, Gülçehre, Güldehan / Güldehen, Gülel, Gülendama, Gülfem, Gülizar, Gülru / Gülruh / Ruhugül, Gülsima, Gülten / Tenigül, Gülyüz*.

3.2. Bitki ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Bitki ile ilgili sözlerle birliktelik kullanımından oluşan birleşik adların *alma, ayda, fidan, gonca, badem, berk, çiçek, çimen, dal, nihal, şah* gibi bitkiyle ilgili sözlerle eşdizimli olduğu görülmektedir. Bu kullanımlarda da aynı kavram alanına yönelik farklı dillere ait sözlerle *Güldal / Güldalı, Gülşah; Fidangül / Gülbün* örneklerinde olduğu gibi eş ya da yakın anlamlı birleşik adlar oluşturulduğu görülmektedir. *Gül* adının bitki kavram alanına yönelik sözlerle oluşturduğu birleşik adlar şunlardır: *Almagül, Aydagül, Fidangül, Goncagül, Gülbadem, Gülberk, Gülbün / Gülbün*,

Gülçiçek, Gülçimen, Güldal / Güldalı, Gülfidan, Gülfide, Gülgonca, Gülnihal, Güllüşah, Gülşah, Koncagül, Lalegül, Şahıgül, Tıflıgül.

3.3. Hayvan ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı ile hayvanlarla ilgili sözlerden yalnızca *suna* ve *şahin* sözlerinin eşdizimine rastlanmıştır: *Gülsuna, Gülsunam, Gülşahin.*

3.4. Erkek ve kadın ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı, cinsiyet bakımından erkek cinsiyetiyle ilgili adlardan ziyade, kadın cinsine ait sözlerle eşdizimli olarak kullanılmıştır. Buna göre *gül* adı kadınlara yönelik kullanılan *ece, bike, hanım, hatun, kadın, kız, banu* sözleriyle (Rasony, 1963); erkek cinsiyetiyle ilgili sözlerden *bay, bek / bey, han* sözleriyle eşdizimli olabilmektedir. Buna göre kadın ve erkek cinsiyetine yönelik sözlerle oluşturulan birleşik adlar şunlardır: *Ecegül / Gülece, Gülbike / Gülbikem, Gülhanım, Gülhatun, Gülkadın, Gülbanu, Gülkız; Gülbay, Gülbek / Gülbey, Gülbeyi, Gülhan, Güllühan, Aygülhan.*

3.5. Renk ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Temelde bir çiçek adı olan *gül* sözcüğünü, renk kavram alanından uzak düşünmek olası değildir. *Gül* adı ile oluşturulan birleşik adlar doğrudan renk bildiren *ak, al, beyaz, pembe, mor* adlarıyla birlikte kullanılmasının yanı sıra, benzetme yoluyla da renk anlamı veren *kan, nar* gibi sözlerle, ayrıca renk kavramı bildiren Farsça yapılarla birleşik adlar oluşturmuştur. Çalışmamızda bu bağlamda tespit edilen adlar şunlardır: *Ağgül, Akçagül, Akgül, Algül, Gülbeyaz, Gülfam, Gülgün / Gülgün / Gülgüne, Gülkan, Gülpembe, Gülrenk, Morgül, Nargül, Orgül, Pembegül, Sarıgül, Leylagül.*

3.6. Sayı ve sıralama ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Ad verme geleneği içinde sayı ve sıralama bildiren kişi adları de önemli yer tutmaktadır. *Gül* sözcüğü de bu çerçevede sayı ve sıralama ifade eden sözlerle birleşik ad oluşturabilmektedir. *Gül* adı ile birlikte *bir, üç, beş, bin* sayı adları ile sıralama ve sayı kavramı ifade eden *ilk, ön, son, ser, tam, tek, tane* sözlerinin birleşik ad oluşturduğu görülmektedir. Bu nitelikte tespit edilen kişi adları şunlardır: *Beşgül, Bingül, Birgül, Gültane / Güldane, İlkül, Öngül, Sergül, Songül, Tamgül, Tanegül, Tekgül, Üçgül, Gülserim.*

3.7. Çokluk / topluluk ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Beste, deste, demet, sel, -feza* sözlerinin *gül* ile oluşturduğu adlar çokluk, topluluk kavram alanına yönelik birleşik adlardır: *Bestegül, Destegül, Güldemet, Gülfeza, Güldeste, Gülseli / Gülselin.*

3.8. Tavır / duruş / tutum ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* ile birliktelik kullanımı olan aşağıdaki adlarda ise tavır, duruş, tutum bildiren nitelik sözleriyle birleşik adlar oluşturulmuştur: *Anargül, Asimegül, Edagül / Gülede, Erengül, Gülergin, Gülfeda, Gülinaz, Hürgül, Nazlıgül, Satıgül, Seringül, Tezgül, Hayırgül, Özengül, Şeydagül.*

3.9. Yer / mekan ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: İncelemede tespit edilen *Gülistan, Gülzar* adlarında yer anlamı Farsça “-istan ve -zar” ekleriyle verilmiştir. Bunun dışında kalan adlarda ise yer kavram alanına yönelik *bağ, ev, şehir, zemin, il, yayla, yurt* sözleriyle ve bir kıta adı olan *Asya* sözüyle birleşik adlar oluşturulmuştur: *Bağdagül, Evdegül, Gülasya, Gülbağ, Gülistan, Gülşehir, Gülşen, Gülzar, Gülzemin, İlgül, Yaylagül, Yurdagül.*

3.10. Zaman ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* ile oluşturulan bazı birleşik adlar, zaman kavram alanına yönelik sözlerle eşdizimlidir. Buna göre ilgili adlarda *ay, bahar, dem, er, hep, seher, tan, yaz, yıl* sözlerinin kullanıldığı görülmektedir. Bu doğrultuda zaman kavram alanına yönelik birleşik adlar şunlardır: *Gülay / Gülayım, Gülbahar, Güldem, Ergül, Hepgül, Sehergül, Tangül / Tangülü, Yazgül / Yazgülü, Yılgül.*

3.11. Astronomi ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* ile oluşturulan kimi birleşik adlar astronomi alanına özgü sözlerle birteliklelik kullanımı sergilemektedir. Bu çerçevede *ay, cihan, dünya, sema, gün* sözleriyle birleşik adlar oluşturulmuştur: *Aycagül / Aygül / Gülümay, Cihangül / Gülcihan, Güldünya, Gülsema / Semagül, Güngül.*

3.12. Parlaklık ve aydınlık ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Parlaklık ve aydınlık kavram alanlarına yönelik olarak *gül* adı *ayna, aydın, nur, fer, tab* sözleriyle birleşik adlar oluşturmuştur: *Aynagül, Gülaydın, Gülfer, Güldenur / Gülnur / Nurgül, Gültab.*

3.13. Yenilik / tazelik / canlılık ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Yenilik, tazelik, canlılık kavram alanına yönelik *hayat, taze, ter, nev, yeni* sözleriyle birleşik adlar oluşturulmuştur: *Gülhayat, Gültaze, Gülter, Nevgül, Tazegül, Yenigül.*

3.14. Değer, ün / itibar / şeref ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı *değer, şeref, şerif, san, şan, semin* adlarıyla ve *öv-* fiiliyle birlikte kullanılarak, *değer, ün, itibar* kavram alanlarına yönelik birleşik adlar oluşturmuştur: *Güldeğer, Gülşeref, Gülşerif, Gülsan, Güllüšan / Gülşan, Gülsemin, Övgül.*

3.15. Asıl / Esas / Öz ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı, *asıl, öz* sözleriyle birlikte kullanılarak *asıl, esas* kavram alanlarına yönelik birleşik adlar oluşturmuştur: *Asılgül / Ashgül / Gülashı, Gülöz / Özgül / Özgülay / Özgülüm.*

3.16. Temizlik / saflık ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Temizlik kavram alanına yönelik *duru, sade, saf* sözleriyle *gül* adı birleşik adlar oluşturmuştur: *Durugül, Sadegül, Safgül.*

3.17. Kalıcılık / sonsuzluk / köklülük / soyluluk ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Soy, kalıcılık, köklülük kavram alanına yönelik olarak *gül* adı *ata, bengi, soy, nesil, iz, eser* sözleriyle birleşik adlar oluşturmuştur: *Atagül, Bengigül, Güliz / İzgül, Güleser, Gülsoy, Nesligül.*

3.18. Rahatlık / ferahlık / sağlık ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı *sefa, esen, ferah, eser* sözleriyle rahatlık, ferahlık, sağlık kavram alanlarına yönelik birleşik adlar oluşturmuştur: *Gülsefa, Esengül, Gülferah, Esergül.*

3.19. Değerli maden ve nesnelere ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı değerli madenlerden *altın, sim / simin* ve değerli nesnelere *inci, ipek* sözleriyle birleşik adlar oluşturmuştur: *Altıngül, Gülsim, Gülsimin, Gülinci / İncigül, Gülipek.*

3.20. Kişi ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Kişi kavram alanına yönelik olarak *gül* adı, kişi zamirlerinden *ben, sen* ile eşdizimli olarak birleşik adlar oluşturmuştur: *Bengül, Gülben, Gülbende; Gülsen, Sengül.*

3.21. İşaret ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı, işaret bildiren sözlerden, *bu*, *o* ile birleşik adlar oluşturmuştur: *Bugül*, *Ogül*.

3.22. Seçkinlik, teklik, üstünlük ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Ender*, *güzin*, *has* sözleri ile *seç-* fiilinin eşdizimliliğinden oluşan birleşik adlar seçkinlik, üstünlük, teklik kavram alanına yönelik kişi adlarıdır: *Gülender*, *Güzingül*, *Hasgül*, *Seçgül*.

3.23. Mutluluk, neşe ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı, *neşe*, *şad*, *şadiye*, *ırıs*, *şen* sözleriyle ve *gül-en* sıfatıyla mutluluk, neşe kavram alanına yönelik birleşik adlar oluşturmuştur: *Güलगül*, *Gülneşe / Neşegül*, *Gülşad*, *Gülşadiye*, *İrısgül*, *Gülümşen / Şengül*.

3.24. Soyut kavramlarla ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı, *can*, *canan*, *gönül*, *hatır*, *huri*, *peri* gibi soyut sözlerle birleşik adlar oluşturmuştur: *Cangül / Gülcan*, *Gülcanan*, *Gülgönül*, *Gülhatır*, *Gülhuri*, *Gülperi*.

3.25. Tat / tatlı ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı, bal anlamındaki *engübin* ile *şeker* adlarından tat ve tatlı kavram alanına yönelik birleşik adlar oluşturmuştur: *Gülbeşeker / Gülşeker*, *Güलगübin*.

3.26. Su ve iç- ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Ab*, *bade*, *-nuş*; *deniz*, *su* sözleriyle *gül* adı su ve içmek kavram alanına yönelik birleşik adlar oluşturmuştur: *Abgül*, *Badegül*, *Gül Deniz*, *Gülnuş*, *Gülsu*.

3.27. Aç- ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Aç-* kavram alanına yönelik olarak *aç-* fiilinin sıfat şekilleri ile çekimli kullanımlarından *gül* adı ile birleşik adlar oluşturulmuştur: *Açangül*, *Açkıngül*, *Gülaç*, *Gülaçtı*.

3.28. Bit- / yetiş- ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Bit-* fiiliyle oluşturulan aşağıdaki iki ad ile Farsça birleşik yapıdan oluşan *Gülhiz* adı, *yetiş-*, *bit-* kavram alanlarına yönelik birleşik adlardır: *Bitengül*, *Gülbitti*, *Gülhiz*.

3.29. Saç-, ser-, serp- ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı ile Türkçe ve Farsça kökenli eş anlamlı *saç-*, *ser-*, *serp-* kavram alanlarına yönelik birleşik adlar oluşturulmuştur: *Gülbiz / Gülbüz*, *Güleşan / Güleşan*, *Gülriz*; *Gülser*, *Gülseren*, *Serengül*.

3.30. Topla-, der- ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Türkçe *der-* fiili ve Farsça *-çîn* sıfatıyla oluşturulan birleşik adlar *topla-*, *der-* kavram alanlarına yönelik birleşik adlardır: *Gülçin / Güलगün*; *Gül der*, *Gül deren*, *Gül dermiş*.

3.31. Sun- / ver- ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı, *sun-*, *ver-* fiilleriyle eşdizimli olarak birleşik adlar oluşturmuştur: *Gülsunan*, *Gülsunar*, *Gülver*, *Gülveren*.

3.32. Sev- ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı, *sev-* fiilinin çekimli veya çekimsiz biçimleriyle birleşik adlar oluşturmuştur: *Gülsev*, *Gülseven*, *Gülsever*, *Gülsevi*, *Gülsevil*, *Gülsevin*, *Sevengül*, *Sevgül*, *Sevimgül*.

3.33. Anla-, bil-, tanı-, kabul et- ile ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: *Gül* adı, *anla-*, *tanı-*, *bil-*, *kabul et-* fiillerinin kavram alanları çerçevesinde *bil-*, *sez-* ve *say-* fiilleriyle birleşik adlar oluşturmuştur: *Gülbil*, *Gülsezer*, *Gülsezin*, *Gülsay*, *Saygül*.

3.34. Diğer kavram alanlarıyla ilgili sözlerle eşdizimli olanlar: Yukarıda tespit edilen kavram alanları dışında *gül* adı, farklı kavram alanlarına yönelik sözlerle veya kişi adı olarak kullanılan başka sözlerle birleşik adlar oluşturmuştur: *Ayşegül / Gülayşe, Fatmagül, Gelengül, Gülafet, Gülal, Gülaver, Gülbu, Güldilek, Güldoğan, Güldöne, Güleren, Gülgüney, Gülgüzel, Gülmisal, Gülnazik, Gülören, Gülözer, Gülsalın, Gülsanem, Gültaç, Gültan, Gültop, Gülüstü, Hacergül, Hacıgül, Hüsnügül, İsmigül, Örengül, Resmigül, Ürmegül, Gülara, Gülziba.*

4. Cinsiyet Bakımından “Gül” ve Birleşenleri

Estetik, zerafet, güzellik, sevgi, çekicilik, yumuşaklık, olgunluk bağlamındaki sözlerin daha çok kadın adı olarak kullanılması (Kibar, 2005: 32) bağlamında çiçek adlarının daha çok kadın adı olarak tercih edildiği görülmektedir. İnceleme örneklemini oluşturan *gül* ve *gül*'ün birleşenlerinden oluşan kişi adları da bu genel eğilim doğrultusunda çoğunlukla kadın adı olarak tercih edilen kişi adlarıdır. Ancak *gül* ile oluşturulan birleşik adların bir kısmı erkeklere özgü cinsiyet belirten sözlerle oluşturulan kişi adlarıdır. Bu bakımdan incelemeye konu olan adlardan *Gülbay, Gülbek / Gülbey, Gülbeyi* adları ile *Gülşahin, Gülel, Gülkan* adlarının erkek adı olduğu; *Ergül, Güldoğan, Gülergin, Gülhan, Gülsoy, Gültan, Öngül, Şengül* adlarının ise hem kadın hem de erkek adı olabildiği görülmektedir. Örnekleme yer alan bu adlar dışındaki bütün kişi adlarının kadın adı olarak kullanıldığı görülmektedir.

5. Sonuç ve Değerlendirme

Bitki bilimi ile ilgili bir tür adı olan *gül* sözcüğü Türkçede özelleşerek gerçek kişilere sıkça ad olan sözcüklerden birini oluşturmaktadır. Türkiye Türkçesinde *gül* ve birleşenlerini konu olan bu çalışmanın örneklemini 305 addan oluşmuştur. Çalışmanın örneklemini oluşturan kişi adlarına yapısal olarak bakıldığında *gül* sözcüğü basit yapıda *Gül, Güllum* biçimlerinde kişi adı olarak kullanılabilir. Ayrıca *gül* sözcüğü *Gülan, Gülçe, Güldan, Gülistan; Gülden, Gülce, Güllü* örneklerinde olduğu gibi Farsça ve Türkçe yapılarla türemiş biçimleriyle kişi adı oluşturabilmektedir. Buna göre araştırma örneklemini içinde yer alan 305 addan 2'si basit, 7'si türemiş yapıdan oluşmaktadır. 305 addan 296'sı birleşik ad yapısından oluşmaktadır. Tablo-1'de de görüldüğü gibi *gül* ile oluşturulan kişi adlarının % 97'si birleşik ad yapısındadır.

Yapı bakımından <i>gül</i> ve birleşenleri	Sayısı	Oranı
Basit	2	% 0,65
Türemiş	7	% 2,29
Birleşik	296	% 97
TOPLAM	305	

Tablo-1

Gül ile oluşturulan birleşik adlar söz dizimsel olarak farklı formlardan oluşabilmektedir. Bu birleşik adların bir kısmı Farsçanın söz dizimsel formlarına uygun dizilişler sergilerken; bir kısmı da Türkçenin söz dizimsel yapılarına uygun dizilişlerden oluşmaktadır. Buna göre araştırma örnekleminde yer alan adların bir kısmı Farsça birleşik ad, Farsça birleşik sıfat ve Farsça ad ve sıfat tamlamalarından oluşmuştur. Türkçeye Farsçadan geçen *gül* sözcüğünün Farsça yapılardan oluşan birleşenleri, kaynak dilin söz dizimsel özelliklerini de Türkçeye yansıtmıştır. Birleşik adların bir kısmı da Türkçe ad ve sıfat tamlaması yapılarından, unvan, sıfat-fiil, isnat gruplarından oluşmuştur. Bunların dışında örneklem içinde Türkçe düz veya devrik cümle formundan oluşan birleşik adlar da yer almaktadır.

Araştırma örnekleminde yer alan birleşik yapıdaki bazı adların ise Farsça + Farsça, Farsça + Arapça dizilimindeki adlardan birine Türkçe karşılığının verilmesinden oluşan eş ya da yakın anlamlı adlardan oluştuğu görülmektedir: *Abgül* ↔ *Gülsu*; *Gülendam* ↔ *Gülboy*; *Gülcemal* / *Gülçehre* / *Gülru* / *Gülsima* ↔ *Gülyüz*; *Gülhiz* ↔ *Bitengül* / *Gülbitti*; *Gülbiz* / *Güleşan* ↔ *Gülser* / *Gülseren* / *Serengül*; *Gülçin* / *Gülçün* ↔ *Gülder* / *Gülderen* / *Güldermiş*; *Nevgül* ↔ *Yenigül*; *Sergül* ↔ *İlkgül* / *Öngül*.

Gül ile oluşturulan birleşik adların kavram alanlarına göre eşdizimlilik özelliklerine bakıldığında *gül* adının çok farklı kavram alanlarına özgü sözlerle eşdizimli olduğu görülmektedir. Buna göre *gül* adı, *insan bedeni*, *bitki*, *hayvan*, *renk*, *sayı*, *sıralama*, *tavır* / *duruş* / *tutum*, *yer* / *mekan*, *zaman*, *astronomi*, *parlaklık*, *yenilik*, *değer*, *esas*, *temizlik*, *kalıcılık*, *rahatlık*, *kişi*, *işaret*, *çokluk*, *seçkinlik*, *mutluluk*, *tat*, *su*; *aç-*, *bit-* / *yetiş-*, *saç-* / *ser-*, *der-* / *topla-*, *sun-*, *sev-*, *anla-* / *bil-* gibi çok farklı kavram alanına özgü sözlerle eşdizimlilik sergilemektedir. Bu eşdizimlilik çeşitliliği de aslında *gül* ile oluşturulan birleşik adların çağrışım ve anlam alanının genişliğini göstermesi bakımından dikkate değer bir durumdur.

Cinsiyet bakımından <i>gül</i> ve birleşenleri	Sayısı	% Oranı
Erkek adı	6	% 1,96
Kadın adı	291	% 95,40
Kadın / erkek adı	8	% 2,62
TOPLAM	305	

Tablo-2

İncelik, naiflik bağlamındaki adların cinsiyet bakımından daha çok kadınlara ad olması durumuna göre tablo-2'de de görüldüğü gibi araştırma örnekleminde yer alan adların yaklaşık % 95'i kadın adıdır ve bu da ad verme geleneği bağlamında beklenen bir sonuçtur. Araştırma örnekleminde *gül* ve birleşenlerinden oluşan kişi adlarının yaklaşık % 2'si erkek adı, yaklaşık % 3'ü ise hem kadın hem de erkek adı olabilmektedir.

Sonuç olarak Türkiye Türkçesinde kişi adı olarak *gül* sözcüğü, sergilediği farklı söz dizimsel yapılar, değişik kavram alanlarına yönelik sözlerle eşdizimlilik özellikleri açısından zengin kullanımlar ortaya koymaktadır.

KAYNAKÇA

- Alkaya, E. (2001). Tatar Türklerinin Kullandığı Kişi Adları Üzerine Bir Değerlendirme. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, S: 11/1, s. 115-136.
- Boz, E. (2004). Türkiye Türklerinde Kişi Adı Olarak Meyve Adları. *AKÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, C. V, S. 1, s.29-36.
- Devellioğlu, F. (1993). *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*. Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları.
- Ergene, O. (2016). Türk Kişi Adlarında Örneklenen Söz Dizimsel Yapılar. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, S: 5 /2, s.626-650.
- Ergönenç Akbaba, D. (2012). Nogay Türklerinde Kişi Adları. *Dil Araştırmaları Dergisi* S: 10, s.99-122.
- Kalkandelen, H. (2008). Türkçemizde Kullanılan Kişi Adları. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt 12, Sayı 2, s.57-76.
- Kıbar, O. (2005). *Türk Kültüründe Ad Verme Kişi Adları Üzerine Bir Tasnif Denemesi*. Ankara: Akçağ Yay.
- Korkmaz, Z. (2003). *Grammer Terimleri Sözlüğü*. Ankara: TDK Yay.
- Rasyonı, J. (1963). Türklükte Kadın Adları, *TDAY-Belleten-1963*.
- Rasyonı, L. (1993). *Tarihte Türklük*. Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayını.
- Şahin, İ. (2016). *Adbilim*. 2. Baskı. Ankara: Pegem Akademi.
- TS (2011): *Türkçe Sözlük*. Ankara: TDK Yay.

Verilerin Alındığı İnternet Kaynağı

Kişi Adları Sözlüğü: Türk Dil Kurumu // www.tdk.gov.tr

ARAŞTIRMA ÖRNEKLEMİNİ OLUŞTURAN KİŞİ ADLARI

<u>Gül ve birleşenleri</u>	<u>Anlamı</u>	<u>Erkek</u>	<u>Kadın</u>
Gül	: Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.	-	+
Abgül	: Su gibi berrak ve duru olan gül.	-	+
Açangül	: Açmış gül.	-	+
Açkıngül	: Açan, açmış gül.	-	+
Ağgül	: Beyaz gül, ak gül.	-	+
Akçağül	: Beyazımsı gül gibi olan kadın.	-	+
Akgül	: Beyaz gül.	-	+
Algül	: Kırmızı gül.	-	+
Almagül	: Gül gibi güzel.	-	+
Altungül	: Üstün nitelikli, değerli kadın.	-	+
Anargül	: Anımsayan, hatırlayan güzel kadın.	-	+
Arzugül	: Gül gibi istenilen, beğenilen.	-	+
Asılgül	: Gerçek gül.	-	+
Asimegül	: Günah ve haramdan sakınan gül yüzlü.	-	+

<i>Aslıgül</i>	: Soyu gül gibi temiz ve güzel olan.	-	+
<i>Atagül</i>	: Ataların anısı olan gül gibi güzel.	-	+
<i>Aycagül</i>	: Ay gibi parlak olan güzel.	-	+
<i>Aydağül</i>	: Ayda ve gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Aygül</i>	: Ay gibi parlak, gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Aygülhan</i>	: Ay gibi parlak, gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Aynagül</i>	: Ayna gibi parlak olan güzel.	-	+
<i>Ayşegül</i>	: Rahat ve huzur içinde yaşayan gül gibi güzel.	-	+
<i>Badegül</i>	: Gül renkli şarap.	-	+
<i>Bağdagül</i>	: Bağda olan gül.	-	+
<i>Bengigül</i>	: Sonsuza dek güzel olarak kalacak olan.	-	+
<i>Bengül</i>	: "Gül gibi güzelim" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Benligül</i>	: Vücudunda ben olan güzel.	-	+
<i>Bestegül</i>	: Gül demeti.	-	+
<i>Beşgül</i>	: Beş tane gül.	-	+
<i>Betigül</i>	: Gül yüzlü güzel.	-	+
<i>Bingül</i>	: Bin tane gül.	-	+
<i>Birgül</i>	: Biricik.	-	+
<i>Bitengül</i>	: Açılmış gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Bugül</i>	: "Bu, gül kadar güzeldir" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Cangül</i>	: Özü gül gibi saf ve temiz olan kimse.	-	+
<i>Cihanğül</i>	: Dünyanın gülü.	-	+
<i>Destegül</i>	: Gül demeti.	-	+
<i>Durugül</i>	: Özü temiz güzel kadın.	-	+
<i>Ecegül</i>	: Gül gibi güzel kız.	-	+
<i>Edagül</i>	: Nazlı güzel.	-	+
<i>Erengül</i>	: Deneyimli, akıllı güzel kadın.	-	+
<i>Ergül</i>	: Yeni açan gül.	+	+
<i>Esengül</i>	: Sağlıklı, salim, rahat kimse.	-	+
<i>Esergül</i>	: Sağlıklı kimse.	-	+
<i>Evdegül</i>	: Evde olan güzel.	-	+
<i>Fatmagül</i>	: Fatma ve gül.	-	+
<i>Fidangül</i>	: Gül fidanı.	-	+
<i>Gelengül</i>	: Gelen gül gibi güzel.	-	+
<i>Goncagül / Koncagül</i>	: Gonca ve gül.	-	+
<i>Gülaç</i>	: "Gülümse" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülaçtı</i>	: "Gülümsemi" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülafet</i>	: Gül gibi güzel olan sevgili.	-	+
<i>Güla</i>	: "Gül gibi güzel bil kızla evlen" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülân</i>	: Güller.	-	+
<i>Gülara</i>	: Gül süsleyen, gül bezeyen.	-	+
<i>Gülash</i>	: Soyu soppu gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Gülasya</i>	: Asya gülü.	-	+
<i>Gülâver</i>	: Gül getiren, gül taşıyan.	-	+
<i>Gülay</i>	: Güllerin açtığı ay.	-	+
<i>Gülaydın</i>	: Gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Gülayım</i>	: "Gül gibi güzel sevgilim" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülayşe</i>	: Rahat ve huzur içinde yaşayan güzel.	-	+
<i>Gülbadem</i>	: Badem gözlü güzel.	-	+
<i>Gülbağ</i>	: Gül bahçesi.	-	+
<i>Gülbahar</i>	: Bahar gülü (Kibar, 2005: 177).	-	+
<i>Gülbanu</i>	: Gül gibi güzel kadın.	-	+
<i>Gülbay</i>	: Gül-bay.	+	-
<i>Gülbeden</i>	: Gül gibi güzel bedeni olan.	-	+
<i>Gülbek / Gülbey</i>	: Güllerin beyi, en güzel gül (Kibar, 2005: 177).	+	-
<i>Gülben</i>	: "Ben gül gibi güzelim" anlamında kullanılan bir ad.	-	+

<i>Gülbende</i>	: "Gül benim elimdedir" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülbeniz</i>	: Gül yüzlü.	-	+
<i>Gülberk</i>	: Gül yaprağı.	-	+
<i>Gülbeşeker</i>	: Bir tür gül tatlısı.	-	+
<i>Gülbeyaz</i>	: Beyaz gül.	-	+
<i>Gülbeyi</i>	: Gül gibi güzelin kocası.	+	-
<i>Gülbike</i>	: Gül gibi güzel kadın.	-	+
<i>Gülbikem</i>	: "Gül gibi güzel kadını" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülbil</i>	"Gül gibi güzel olarak kabul et" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülbin / Gülbün</i>	: Gül fidanı.	-	+
<i>Gülbitti</i>	: "Gül yetiştii" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülbiz / Gülbüz</i>	: Gül serpen.	-	+
<i>Gülboy</i>	: Gül gibi boyu olan.	-	+
<i>Gülbu</i>	: Gül gibi güzel kokusu olan.	-	+
<i>Gülcan</i>	: Gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Gülcanan</i>	: Gül gibi güzel sevgili.	-	+
<i>Gülce</i>	: Gül gibi, güle benzeyen.	-	+
<i>Gülcemal</i>	: Gül gibi güzel yüzlü.	-	+
<i>Gülcihan</i>	: Dünyanın en güzel gülü.	-	+
<i>Gülçe</i>	: Küçük gül, gülcük.	-	+
<i>Gülçehre</i>	: Yüzü gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Gülçiçek</i>	: Gül ve çiçek gibi güzel olan.	-	+
<i>Gülçimen</i>	: Çimende yetişen gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Gülçin / Gülçün</i>	: Gül toplayan, gül devşiren.	-	+
<i>Güldal</i>	: Gül dalı.	-	+
<i>Güldalı</i>	: Gül dalı.	-	+
<i>Güldan</i>	: Çiçek konulan kap, çiçeklik.	-	+
<i>Güldane</i>	: Gül tanesi.	-	+
<i>Güldeğer</i>	: Gül gibi değerli olan.	-	+
<i>Güldehan</i>	: Ağzı gül gibi olan, küçük ağızlı.	-	+
<i>/Güldehen</i>			
<i>Güldem</i>	: Gül zamanı.	-	+
<i>Güldemet</i>	: Gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Gülden</i>	: Gül soluklu, nefesi gül kokan.	-	+
<i>Güldeniz</i>	: Deniz gibi coşkulu güzel.	-	+
<i>Güldenur</i>	: Gül gibi parlak olan güzel.	-	+
<i>Gülde</i>	: "Gül topla" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülderen</i>	: Gül toplayan, gülleri derleyen.	-	+
<i>Güldermiş</i>	: Gül devşirmiş, gül toplamış.	-	+
<i>Güldeste</i>	:Gül demeti.	-	+
<i>Güldilek</i>	: Gül gibi güzel dileği olan.	-	+
<i>Güldoğan</i>	: Gül gibi güzel.	+	+
<i>Güldöne</i>	: "Gül gibi güzel olsun" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Güldünya</i>	: Dünyanın güzeli.	-	+
<i>Gülece</i>	: Gül gibi güzel.	-	+
<i>Güleda</i>	: Gül gibi nazlı olan.	-	+
<i>Güleşan</i>	:Gül saçan.	-	+
<i>Gülel</i>	: Elinde gül olan.	+	-
<i>Gülendam</i>	: Gül boylu, ince uzun, güzel endamlı.	-	+
<i>Gülender</i>	: Az bulunur, gül gibi güzel.	-	+
<i>Gülengübin</i>	: Bal ve gül yaprağından yapılan tatlı.	-	+
<i>Gülengül</i>	: Gülen gül gibi güzel.	-	+
<i>Güleren</i>	:Gül gibi güzel olan dost.	-	+
<i>Gülergin</i>	: Olgun gül.	+	+
<i>Güleser</i>	: Gül gibi güzel iz bırakan.	-	+
<i>Gülfam</i>	: Gül renkli.	-	+

<i>Gülfeda</i>	: Kendini feda eden güzel.	-	+
<i>Gülfem</i>	: Gül ağzılı, küçük ağzılı.	-	+
<i>Gülfer</i>	: Gül gibi parlak, gül parlaklığında olan.	-	+
<i>Gülferah</i>	: Gül gibi insanı rahatlatan.	-	+
<i>Gülfeşan</i>	: Gül saçan.	-	+
<i>Gülfeza</i>	: Güzellik artıran.	-	+
<i>Gülfidan</i>	: Gül fidanı.	-	+
<i>Gülfide</i>	: Gül fidesi.	-	+
<i>Gülgonca</i>	: Henüz açılmamış gül.	-	+
<i>Gülgönül</i>	: Gönlü gül gibi temiz ve saf olan.	-	+
<i>Gülgün / Gülgün</i>	: Gül renkli, pembe.	-	+
<i>Gülgüne</i>	: Gül yanaklı, gül renkli.	-	+
<i>Gülgüney</i>	: Gül renkli güzel.	-	+
<i>Gülgüzel</i>	: Gül gibi güzel.	-	+
<i>Gülhan</i>	: Gül gibi güzel kimse.	+	+
<i>Gülhanım</i>	: Gül gibi güzel hanım.	-	+
<i>Gülhatır</i>	: Gönlü gül gibi saf ve temiz olan.	-	+
<i>Gülhatun</i>	: Gül gibi güzel kadın.	-	+
<i>Gülhayat</i>	: Hayat veren güzel.	-	+
<i>Gülhiz</i>	: Gül yetiştiren.	-	+
<i>Gülhuri</i>	: Huri gibi güzel olan.	-	+
<i>Gülinaz</i>	: Naz yapan güzel.	-	+
<i>Gülinci</i>	: Gül ve inci.	-	+
<i>Gülüpek</i>	: Gül ve ipek.	-	+
<i>Gülistan</i>	: Gül bahçesi.	-	+
<i>Güliz</i>	: Gül gibi güzel iz bırakan.	-	+
<i>Gülizar</i>	: Gül yanaklı, al yanaklı.	-	+
<i>Gülkadın</i>	: Gül gibi güzel kadın.	-	+
<i>Gülkan</i>	: Kırmızı renkli gül.	+	-
<i>Gülkız</i>	: Gül gibi güzel kız.	-	+
<i>Güllü</i>	: Güle benzeyen.	-	+
<i>Güllühan</i>	: Güle benzeyen kadın.	-	+
<i>Güllüşah</i>	: Güle benzeyen kadın.	-	+
<i>Güllüşan</i>	: Gül gibi değerli olan.	-	+
<i>Gülmisal</i>	: Gül gibi güzel, güle benzeyen.	-	+
<i>Gülnazik</i>	: Menekşe.	-	+
<i>Gülneşe</i>	: Şen ve neşeli olan güzel.	-	+
<i>Gülnihal</i>	: Gül fidanı.	-	+
<i>Gülmur</i>	: Gül gibi parlak ve aydınlık olan.	-	+
<i>Gülmuş</i>	: Gül için.	-	+
<i>Gülören</i>	: Gül demeti yapan.	-	+
<i>Gülöz</i>	: Özü gül gibi temiz olan.	-	+
<i>Gülözer</i>	: Özü gül gibi temiz olan.	-	+
<i>Gülpeembe</i>	: Pembe renkli gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Gülperi</i>	: Gül ve peri gibi güzel olan.	-	+
<i>Gülrenk</i>	: Gül renkli, pembe.	-	+
<i>Gülriz</i>	: Gül saçan, gül serpen.	-	+
<i>Gülru</i>	: Gül yüzlü, al yanaklı.	-	+
<i>Gülruh</i>	: Gül yanaklı güzel.	-	+
<i>Gülsalın</i>	: "Gül gibi nazlı ol" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülсан</i>	: Gül gibi tanınmış, ünlü olan.	-	+
<i>Gülсанem</i>	: Gül gibi güzel olan sevgili.	-	+
<i>Gülsay</i>	: "Gül gibi güzel olarak kabul et" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Gülsefa</i>	: İnsana rahatlık veren gül.	-	+
<i>Gülssel</i>	: Gülle ilgili olan.	-	+
<i>Gülseli</i>	: Çok sayıda gül.	-	+

Güselin	: Çok sayıda gül.	-	+
Gülsema	: Gökyüzünün gülü.	-	+
Gülsemin	: Değerli gül.	-	+
Gülseven	: "Gül gibi güzelsin" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülser	: "Gülleri ser, çevreyi güllerle beze" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülserim	: Sabırlı güzel kimse.	-	+
Gülseren	: Gülleri seren, çevreyi güllerle bezeyen.	-	+
Gülsev	: "Gülü, gül gibi güzel olanı sev" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülseven	: Gülü, gül gibi güzel olanı seven.	-	+
Gülsever	: Gülü, gül gibi güzel olanı seven.	-	+
Gülsevi	: Gülü, gül gibi güzel olanı seven.	-	+
Gülsevil	: "Gül gibi sevil" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülsevin	: "Gülü, gül gibi güzel olanı sevin" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülsezer	: Gülü, güzeli tanıyan, güzelden anlayan.	-	+
Gülsezin	: "Gül gibi güzel olanı tanıyın" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülsem	: Gümüş gibi beyaz renkli gül.	-	+
Gülsima	: Gül yüzlü.	-	+
Gülsimin	: Gümüşten gül.	-	+
Gülsinem	: "Gül gibi güzel olan sevgilim" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülsoy	: Gül gibi saf ve temiz bir soydan gelen.	+	+
Gülsoy	: Gül suyu.	-	+
Gülsuna	: Gül gibi güzel olan.	-	+
Gülsunam	: "Gül gibi güzel olan sevdiğim" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülsunan	: Güzelliğini gösteren, güzelliğini belli eden.	-	+
Gülsunar	: Güzelliğini gösteren, güzelliğini belli eden.	-	+
Gülşad	: Sevinçli, mutlu güzel.	-	+
Gülşadiye	: Mutlu, sevinçli güzel.	-	+
Gülşah	: Gül dalı.	-	+
Gülşahin	: Cesur ve kuvvetli olan.	+	-
Gülşan	: Gül gibi ünlü, tanınmış, gösterişli olan.	-	+
Gülşehir	: Güllerin yetiştiği şehirden olan.	-	+
Gülşeker	: Gül tatlısı.	-	+
Gülşen	: Gül bahçesi.	-	+
Gülşeref	: Gül gibi ünlü olan.	-	+
Gülşerif	: Gül gibi değerli olan.	-	+
Gülşab	: Aydınlatan, ışık veren güzel.	-	+
Gültaş	: Başlara taş olan, çok sevilen güzel.	-	+
Gültaş	: İnsanı şaşırtan nitelikte güzel olan.	+	+
Gültane	: Gül tohumu.	-	+
Gültaze	: Taze, yeni yetişmiş gül.	-	+
Gülten	: Gül tenli, pembe tenli.	-	+
Gülter	: Taze gül, gonca.	-	+
Gültop	: Gül gibi tımbul olan.	-	+
Gülüm	: "Gül kadar güzel olan sevdiğim" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülümay	: "Gül kadar güzel olan sevdiğim" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülümşen	: "Şen, mutlu olan sevdiğim" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülüstü	: Gülün üst tarafı.	-	+
Gülver	: "Bana gül ver" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
Gülveren	: Gül veren.	-	+
Gülyüz	: Yüzü güzel olan.	-	+
Gülzar	: Gül bahçesi.	-	+
Gülzemin	: Güllerle kaplı yer, gül bahçesi.	-	+
Gülziba	: Süslü, güzel gül.	-	+
Güngül	: Güneş gibi parlak gül.	-	+
Güzümlü	: Seçilmiş, seçkin, beğenilmiş güzel.	-	+
Hacergül	: Taşlar arasında yetişen gül.	-	+

<i>Hacıgül</i>	: Hacca gitmiş gül gibi güzel kadın.	-	+
<i>Hasgül</i>	: Seçkin gül.	-	+
<i>Hayırgül</i>	: İyiliği seven güzel kimse.	-	+
<i>Hepgül</i>	: Her zaman güzel olan kimse.	-	+
<i>Hürgül</i>	: Özgür, bağımsız güzel.	-	+
<i>Hüsnügül</i>	: Gül gibi güzel olan.	-	+
<i>İrisgül</i>	: Mutluluk gülü.	-	+
<i>İlgül</i>	: Memleketin güzeli.	-	+
<i>İlkgül</i>	: İlk doğan kız çocuklara verilen adlardan biri.	-	+
<i>İncigül</i>	: İnci gibi güzel olan.	-	+
<i>İsmigül</i>	: Adı da kendi gibi güzel olan.	-	+
<i>İzgül</i>	: Gül gibi güzel etki yapan.	-	+
<i>Lalegül</i>	: Lâle ve gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Leylagül</i>	: Saçları siyah olan güzel kadın.	-	+
<i>Morgül</i>	: Mor renkli gül.	-	+
<i>Nargül</i>	: Ateş renginde, kırmızı gül.	-	+
<i>Nazlıgül</i>	: Nazlı güzel.	-	+
<i>Nesligül</i>	: Soyu gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Neşegül</i>	: Neşeli, sevinçli güzel.	-	+
<i>Nevgül</i>	: Yeni açmış gül, gonca.	-	+
<i>Nurgül</i>	: Aydın, ışık saçan güzel.	-	+
<i>Ogül</i>	: "O, gül gibi güzeldir" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Orgül</i>	: Ateş gibi kırmızı renkli gül.	-	+
<i>Öngül</i>	: İlk çocuğa verilen bir ad.	+	+
<i>Örengül</i>	: Yaban gülü.	-	+
<i>Övgül</i>	: Övülmeye değer, nitelikli kimse.	-	+
<i>Özengül</i>	: Kendisine özen gösteren güzel kadın.	-	+
<i>Özgül</i>	: Özü gül gibi olan.	-	+
<i>Özgülay</i>	: Özü gül gibi olan güzel.	-	+
<i>Özgülüm</i>	: "Gerçekten gül gibi güzel olanım" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Pembegül</i>	: Pembe renkli gül.	-	+
<i>Resmigül</i>	: Gül biçiminde, gül gibi, gül gibi güzel olan.	-	+
<i>Ruhugül</i>	: Gül yanaklı.	-	+
<i>Sadegül</i>	: Bir gül kadar sade, temiz ve güzel olan.	-	+
<i>Safıgül</i>	: Gül gibi, katıksız, saf, duru, temiz.	-	+
<i>Sarıgül</i>	: Sarı renkli gül.	-	+
<i>Satgül</i>	: Kendisini adanmış güzel.	-	+
<i>Saygül</i>	: Hatırı sayılan, değer verilen güzel.	-	+
<i>Seçgül</i>	: Seçkin, seçilmiş güzel.	-	+
<i>Sehergül</i>	: Tan vakti açan gül.	-	+
<i>Semagül</i>	: Gökyüzünün gülü.	-	+
<i>Sengül</i>	: "Sen gül gibi güzelsin" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Serengül</i>	: Seren, yayan, dōşeyen güzel.	-	+
<i>Sergül</i>	: Güllerin, güzellerin en güzeli.	-	+
<i>Seringül</i>	: Hoşgörölü, sabırlı güzel.	-	+
<i>Sevengül</i>	: Sevgi duyan güzel.	-	+
<i>Sevgül</i>	: "Güzel olanı sev" anlamında kullanılan bir ad.	-	+
<i>Sevimgül</i>	: Güzel sevgisi.	-	+
<i>Songül</i>	: Son doğan kız çocuk.	-	+
<i>Şahıgül</i>	: Gül dalı.	-	+
<i>Şengül</i>	: Güler yüzlü, hoşsohbet kimse.	+	+
<i>Şeydagül</i>	: Sevgisi dolayısıyla çılına dönmüş güzel.	-	+
<i>Tagangül</i>	: Güvercin gibi uçarcasına hareketli olan güzel.	-	+
<i>Tamgül</i>	: Gerçekten gül gibi güzel olan kimse.	-	+
<i>Tanegül</i>	: Gül tanesi.	-	+
<i>Tangül / Tangülü</i>	: Şafak vakti gibi parlak olan güzel.	-	+

Tazegül	: Genç, körpe güzel.	-	+
Tekgül	: Biricik güzel.	-	+
Tenigül	: Teni gül gibi güzel olan.	-	+
Tezgül	: Aceleci güzel.	-	+
Tıflıgül	: Gül tomurcuğu.	-	+
Üçgül	: Yaban yoncası.	-	+
Ürmegül	: Sarmaşık.	-	+
Yaylagül	: Yaylada oturan güzel.	-	+
Yazgül / Yazgülü	: Baharın ilk günlerinde doğan kız çocuğuna verilen bir ad.	-	+
Yenigül	: Yeni açan gül.	-	+
Yılgül	: Yılın en güzel gülü.	-	+
Yurdagül	: Yurduna güzellik katan kimse.	-	+